

מעילה הוא דליכא הא איסורא איכא –

There is no מעילה, but there is a prohibition

OVERVIEW

brought a proof to his ruling that לא אפשר וקמיכוין from the statement of רבא that by מראה וריח there is no מעילה (מה"ת), inferring however that (those) לא אפשר (and presumably) even for those who are (מדרבנן) איסור. (העומדים בפנים) questions this inference that there is an איסור.

asks: תוספות

תימה דבפרק החליל (סוכה נג, א ושם) תניא אשה בוררת חטים לאור של בית השואבה -

It is astounding! For in פרק החליל the ברייתא taught, a woman was able to select wheat by the light of בית השואבה -

והשמן והפתילה היו של קודש כדתנן התם¹ -

However the oil and the wick belonged to קודש as the משנה teaches there, we see that there is not even an איסור by מראה (not as רבא inferred)!

rejects a possible answer:² תוספות

ובירושלמי³ דייק מינה דקול ומראה וריח אין בהן משום מעילה⁴:

But in מראה וריח אין בהם משום that ברייתא he infers from this תלמוד ירושלמי **קול מעילה** for otherwise how was the woman permitted to be בוררת חטים. does not answer this question.⁵

SUMMARY

How can we reconcile that there is an איסור by מראה, with the ברייתא that the women were בורר the חטים by the light of the בית השואבה (which was made from קודש).

¹ The משנה in סוכה נא, א states; מבילאי מכנסי כהנים ומהמייניהן מהן היו מפקיעין ובהן היו מדליקין; indicating that the wicks were from קודש. [See the ברייתא in קדושין נד, א which states, כתנות כהונה שבלו מועלין בהם,] It is not clear how תוספות assumes that the שמן was קודש.

² One could perhaps say that when the ברייתא stated אשה בוררת חטים, it did not mean that she was actually בוררת (for that is איסור), but rather that it was so light that she could have been בוררת. This would answer the question.

³ (כג, ב on ירושלמי in our סוכה פ"ה ה"ג).

⁴ This proves that the women were actually being בורר for otherwise (if it is merely telling us how light it was [see footnote # 2], how is there proof that מעילה משום מעילה אין בהם).

⁵ offers the answer mentioned in footnote 2. See צל"ח for a possible answer. and in אשה נג, א שבת כו, א ד"ה שמחת תוספות

THINKING IT OVER

Can we distinguish between deriving הנאה from viewing the קדה"ק (which is אסור), since the הקדש exists in its whole state, and between deriving benefit from the light of a fire (which is מותר), since the הקדש is being destroyed and the benefit is from a byproduct of הקדש which ceases to exist?!